Editorial

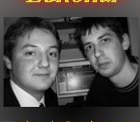

misovia@nebysa.com

Ako sa rodí dobré víno, ako dozrieva človek od detstva po starobu, ako starne les a mení podobu, tak sa zrodilo aj nové číslo Nášho - Vášho časopisu NeBySa. Vieme, trvalo to dlho, a mnohí "nedočkaví" nás aj preklínali, nečudo, ale stavili sme na kvalitu a nie na kvantitu, čo nás samozrejme ospravedlňuje len čiastočne. Pre budúcnosť pre Vás máme aj jedno príjemné prekvapenie, a tým nápad postupne prejsť na väčšiu dynamickosť stránky, aby ste mali stále niečo zaujímavé od Nás - Vás, na čítanie.

Ale nepredbiehajme. V novom čísle pre Vás prinášame zaujímavé články a samozrejme článok článkov, titulný rozhovor s Ľubošom Zemanom, pánom medzi textármi, ktorému zároveň srdečne ďakujeme. Tak nech sa Vám príjemne číta, všetko dobré želajú

Vaši Mišovia

OBSAH:

Každý deň nám niečo dá i niečo vezme - *rozhovor s Ľubošom Zemanom*

recenzia - **Taktici 2005**

spýtali sme sa - **Taktici: Turné s Elánom je splnený sen každého muzikanta**

na cestách - **Praha, kedy Ťa opäť uvidím?!**

životný štýl - **Krásne veľké motorky z dielne OCC**

pozvánka - **Štefánka, láska moja**

napísali ste nám - **Elánovský príbeh**

Myšlienka mesiaca

"máme výborné správy"

Každý deň nám niečo dá i niečo vezme

Ľuboša Zemana netreba osobitne predstavovať priaznivcom Elánu, ale ani slovenskej hudby ako celku. Bol pri začiatkoch kariéry našej hudobnej legendy, napísal mnoho výborných textov pre Vaša Patejdla, od prelomového albumu Chlapčenský úsmev až dodnes. Spýtali sme sa ho na všeličo možné a v nasledujúcom rozhovore Vám ponúkame, čo všetko nám pán textár prezradil o svojom živote, tvorbe a inšpirácii.

· Na čom momentálne pracujete? Objavia sa Vaše texty aj na novom albume Elánu?

Momentálne pracujem na zbierke básní, ktorú by som chcel vydať v jednom známom vydavateľstve koncom roka. Už teraz uprednostňujem poéziu pred piesňovými textami. Dva texty som mal na albume Tretie oko v podaní Elánu. Jožo Ráž má nejaké moje ešte nezhudobnené texty doma a či ich použije, to vie len on ...

· Čo Vás najviac inšpiruje? Tvoríte dnes inak ako v minulosti, alebo stále rovnako?

Všetci sme poznačení časom. Každý deň nám niečo dá i niečo vezme, inšpiráciou je všedný život, príbehy ľudí okolo nás. Niečo na mňa pôsobí silnejšie, niečo slabšie. Ale stále je tu láska, pravda a spravodlivosť a príroda. To sú témy, ktoré ma zaujímajú. Inšpiruje ma poézia veľkých básnikov, dobré knihy a život.

· Zájdete občas na koncert? Ak áno, aké máte pocity pri piesňach s Vašimi textami?

Na koncerty chodím stále menej, nepáči sa mi nedokonalý zvuk, tlačenica a niekedy prostredie. Radšej si dám slúchadlá a počúvam hudbu doma alebo v aute na dlhších cestách. Vlastné texty mi niekedy zlepšia náladu, niekedy si však poviem, že s odstupom času by som to napísal inak.

· Fanúšikovia sa nás pýtajú na námet pesničky Nepriznaná. Mohli by ste nám ho prezradiť?

Nie, lebo je nepriznaná. A niektoré veci v živote musia s ľuďmi odchádzať do hrobu, aby raz, aj tam na nebi, bol dobrý koncert...

· Ktorý text Vás najviac vystihuje?

Asi text k piesni Umenie žiť. Vyjadril som v ňom svoj životný postoj k veciam okolo nás a je to aj taký môj malý duševný striptíz.

Teší ma byť šedou eminenciou

· Legendárna je Vaša spolupráca s Vašom Patejdlom. Ako vlastne vznikla?

Zrodila sa zo spolupráce s Elánom, veď bez Vaša by Elán nebol tým, čím sa stal. Jožo tvoril dokonalú dvojicu s Borisom Filanom, ja som viac inklinoval k lyrickému Patejdlovi. S Vašom sme si rozumeli aj bez slov, spájali nás spoločné názory na ľudskú existenciu, vyznávali sme rovnaké hodnoty a v umeleckej práci sme boli naladení na tú istú vlnu. Keď neskôr Vašo odišiel z Elánu, zavolal mi a výsledkom bola profilová LP platňa Chlapčenský úsmev. Dodnes je to asi to najlepšie, čo sme spolu urobili. Tie pesničky, boli ako para, ktorá vyletela z tlakového hrnca a podobala sa na naše duše. Možno preto je tam vzácna jednota hudby, textov a interpretácie. A možno aj istej životnej skúsenosti. Neboli sme už mladí, ale ani starí. Začínali sme rozumieť sebe samým i ľuďom okolo nás a strašne sme chceli byť najlepší! Neviem, či sa nám to ešte niekedy podarí...

· Na jednej fotke z 80. rokov ste spolu s Vašom Patejdlom prebrali autorskú cenu Bratislavská lýra. Nemrzí Vás, že tento festival zanikol bez náhrady a nenašiel sa nik, kto by na túto tradíciu nadviazal?

Tento festival nemal zaniknúť! Predbehol dobu a mal vysokú organizačnú i umeleckú úroveň. Bola to fantastická šanca pre našich autorov a interpretov na konfrontáciu so svetom, závideli nám ho aj Česi, ktorí boli jeho veľkí priaznivci. Mám doma deväť Bratislavských lýr - možnosť získať tú desiatu, by bola pre mňa veľkou motiváciou, ak by festival obnovili. Bolo by to iste zaujímavé, zmerať si sily s novou mladou krvou zo Superstar.

· Boris Filan či Kamil Peteraj vydali viaceré zbierky svojich textov. Minule sa nás naša kamarátka Katka, ktorá tieto knižky zbiera, spýtala, či existuje taká knižka aj od Vás. Na mieste je teda otázka, či ste vydali alebo plánujete vydať zbierku svojich textov?

Kamarátka Katka zmeškala vlak. Pred dvoma rokmi mi vydavateľstvo Ikar vydalo zbierku textov a básní pod názvom Trištvrte na jeseň. Napriek pomerne vysokému nákladu je knižka už vypredaná. Ak vydrží a ja prekonám lenivosť, tak tento rok sa na trhu objaví druhá knižka s pracovným názvom Milovanie za päť. Bude to intímna lyrika, ľúbostná poézia a trochu filozofie starnúceho muža.

· Spevák býva slávny a textár zostáva väčšinou v pozadí, hoci práve jeho slovami a myšlienkami spevák okúzľuje davy. Mišovia si myslia, že je to s tou popularitou trochu nespravodlivé. Nemali ste niekedy chuť vyjsť na pódium a povedať, že za tými piesňami ste aj Vy?

Nie. Teší ma byť šedou eminenciou a z diaľky sa dívať na to, čo moje texty robia s ľuďmi. Bez interpreta by však boli len papierovými drakmi, ktoré ďaleko nedoletia. Napokon, spevák je ten, ktorý nesie kožu na trh a najviac riskuje. A spravodlivosť je v tom, že interpreti sa menia, ale autori zostávajú.

Mojou najväčšou záľubou sú knihy

· Čomu - okrem písania - sa ešte venujete?

Som knihomoľ. Mojou najväčšou záľubou sú knihy. Mám ich stovky a čítam vždy a všade, kde sa to len trochu dá. Literatúra mi dobíja batériu a súčasne posilňuje moju ľudskú pokoru, lebo každý deň objavím autora, ktorý napísal niečo geniálne a často ma štve, že som to nebol ja. Coelho, Márquez, Soyener, Ferlinghetti, alebo Rúfus - to sú autori, ktorých mám rád. Keď chcem niečo múdre do postele, beriem si knihu! Čítam aj na cestách, lebo cestovanie je moje druhé hobby. Videl som veľa krajín sveta a ako novinár som ich priblížil čitateľom, či rozhlasovým poslucháčom. Vždy ma zaujímali miestni ľudia, ich skutočný život, tradície, história, kultúra, kuchyňa a hudba. Cestovanie človeka oslobodzuje, ďaleko od Slovenska je úprimnejší, zraniteľnejší, ale aj vnímavejší. A po návrate si často oveľa viac váži domov.

· Aký bol Ľuboš Zeman na rozhraní medzi chlapcom a mužom?

Divoký a bohémsky - s dobrým nosom na voňavky dievčat a archívne víno. Veľa dával a ešte viac dostával. A potom zrazu dospel a bolo po srande.

· Aj Vás liečili voňavky dievčat? Kedy ste našli tú najkrajšiu, vonia Vám až dodnes?

Na vône mám naozaj dobrý nos. Asi som bol v predošlom živote psom, alebo voňavkárom. A viem oceniť, keď si žena k svojmu naturelu vyberie tú správnu voňavku. Neverili by ste, ale máloktoré to naozaj vedia. A tie, ktorým sa to podarilo, dostali za odmenu pesničku...

· Akú knihu by ste odporúčali našim čitateľom pre chvíle oddychu?

Na pomalé čítanie, plné sústredenia a dychtivosti, odporúčam dielo "Román môjho života" od kolumbijského spisovateľa Gabriela Garciu Márqueza. Jeho magický realizmus mi vždy rozprúdi krv v žilách a do mysle vpašuje neodbytnú otázku, či som nežil nadarmo...

Za rozhovor ďakujú **Mišovia**

obrázok bol prevzatý z CD-ROM Elán a jeho cesty , vydavateľ: KDK Company s r.o. 1998

"recenzia"

TAKTICI 2005

Skupinu Taktici dnes radíme rovnako ako Elán, či Team medzi legendárne stálice našej slovenskej hudobnej scény. Možno sa nestali masovými ikonami davu, ale ich miesto medzi ostatnými skupinami je rovnako pevné a významné.

V zložení Jeriga-Csiba-Čech-Brachna-Kaliňák, v bielych košeliach a červených tričkách, nás svojimi staršími, či novšími hitmi sprevádzali po celom Česko-Slovenskom turné. Pred časom ma pri návšteve jednej predajne s hudobninami zaujal pestrý červený obal a hľa, bolo to práve CD Taktici 2005, tak som ho kúpil a vložil do prehrávača a rozhodol sa, že Vám o ňom niečo napíšem.

Album obsahuje spolu desať pesničiek. Medzi inými aj rádiový hit "Senorita Margarita", či spoločnú pesničku s Jožom Rážom "Tunel", škoda len, že ju na koncertoch neodspievali ani raz spoločne. Staršia Koleničova "Bratislava" akoby hovorila nie jednému Bratislavčanovi z duše. To všetko však preletelo médiami. No album skrýva aj iné príjemné prekvapenia, ktoré stoja za vypočutie. Medzi tie patrí napríklad slaďák "Láska cez mobil" a skoro až baladický Brachnov "Bocian". V aute alebo na gauči, Taktici Vám s ľahkosťou spríjemnia chvíle pohody, či dovedú až k smiechu pri "Spovedi murára". Taktici 2005 sú jednoducho "No problem mani" aj po rokoch. Stačí si ich len vypočuť.

Michal Milata

"spýtali sme sa"

Taktici: Turné s Elánom je splnený sen každého muzikanta

Aj ďalší náš článok je venovaný Taktikom. Významným momentom na ich hudobnej dráhe bolo minuloročné turné s Elánom, a nás zaujímalo aj to, čím potešia svojich fanúšikov v blízkej budúcnosti.

· Ako hodnotíte minuloročné turné Vašej skupiny?

Hodnotíme to ako splnený sen každého muzikanta - absolvovať turné s Elánom na tej naprofesionálnejšej úrovni, aká sa dá dnes na Slovensku a v Čechách zažiť.
Vypredané športové haly, desať- až pätnásťtisícové návštevy, to je niečo čo nemáte šancu normálne zažiť na žiadnom festivale či klube na Slovensku.
My sme išli na turné s tým, že musíme pred Elánom urobiť v hľadisku čo najlepšiu náladu, zahriať a roztancovať ľudí. Podľa ohlasov po koncertoch, ale aj na internete vieme, že sa nám to väčšinou podarilo.
Našli sme si mnoho nových kontaktov hlavne v Čechách, ktoré boli pre nás v rámci turné prioritou, nakoľko tam hráme málo a sme menej známi ako na Slovensku.
Predali sme aj pomerne dosť CD, takže pokladáme toto turné za veľmi úspešné.

· Čo Vás na turné milo/nemilo prekvapilo?

Prekvapilo nás, ako nás "neznámych" prijali vo väčšine českých miest. Ľudia sa výborne bavili na naších pesničkách.
Takisto nikdy nezabudneme na totálne vypredanú SAZKA ARÉNU (cca 18 000 ľudí).
Keď sme dohrali (a bol to náš asi najlepšie odohratý koncert) sme si povedali, že nás asi už len tak ľahko nemá čo prekvapiť. Tá energia, ktorá išla z toho, keď tých osemnásťtisíc ľudí tlieskalo, nás dobila energiou tak aspoň na rok dopredu.
Veľmi radi spomíname aj na celý personál okolo Elánu, ktorý bol veľmi priateľský a veselý počas celého turné.

· Čo pre nás chystáte do budúcnosti?

Nedávno sme uviedli nový klip k pesničke **Tunel** s Jožom Rážom a do mesiaca plánujeme natočiť klip k pesničke **Láska cez mobil**, ktorá by sa mala dostať do rádii koncom marca a potom na leto chceme natočiť veľmi veselý klip k pesničke **Spoveď murára**. Okrem toho samozrejme veľa koncertovania. Ďalší album budeme točiť po dohode s Vladom Koleničom až v roku 2007. Myslím, že dva roky medzi albumami je ideálny odstup.

Za odpovede ďakujeme Milanovi Kaliňákovi zo skupiny Taktici

Mišovia

"na cestách"

Praha, kedy Ťa opäť uvidím?!

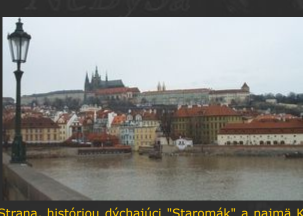

Boris Filan vo svojich cestovateľských knižkách píše, že cudzie mestá sú ako ženy - každé vie byť jedinečné a krásne. Súhlasím, Praha má však medzi ostatnými výsadné postavenie - nie nadarmo sa už oddávna nazýva matkou všech měst.

Hoci je pre nás Praha vzdialenejšia než Viedeň či Budapešť, predsa mám pocit, že toto mesto je stále tak trochu "naše". Je to taký malý zázrak, keď sa po štvorhodinovej ceste ocitnem vo veľkomeste, na prvý pohľad neznámom, v ktorom sa však bez problémov dohovorím a mnohé miesta sú mi podvedome viac než známe.

Napriek tomu Praha ponúka dosť príležitostí pre obdivovanie so zatajeným dychom. Pražský Hrad, Malá Strana, históriou dýchajúci "Staromák" a najmä Karlův most. Legenda hovorí, že jedna z jeho sôch dokáže splniť akékoľvek želanie - a hoci som to svoje vyslovil len napoly vážne, svojím spôsobom sa mi splnilo.

K nezabudnuteľným zážitkom patrí výlet na Hradčany. Silueta Chrámu sv. Víta nad Vltavou pôsobí už na prvý pohľad veľkolepo, no človiečik stojaci priamo pred ním si pripadá najmenší na svete... Našťastie, úplne nad všetkým čnie atmosféra Prahy, ktorú si najlepšie vychutná každý, kto "v meste nie je sám". Dlhé prechádzky po pražských uličkách sú ako stvorené pre romantiku, ale aj pre rozhovory, pri ktorých chceme hľadieť tomu druhému a aj sami sebe priamo do duše. Ak by niekto náhodou dostal chuť spomaliť na chvíľu čas, pri pohľade na Orloj - ďalšie geniálne dielo ľudského umu - si uvedomí, že niečo také nie je v ľudských silách.

Rozlúčka teda musí prísť - a čo napísať na záver? Najlepšie to vystihol slávny taliansky skladateľ Hector Berlioz, ktorý pri odchode z Prahy zvolal: Praga, quando te aspiciam! Praha, kedy Ťa opäť uvidím!

Michal Domček

"životný štýl"

Krásne veľké motorky z dielne OCC, jednoducho "čopre"

Pri pohľade na pánov na fotke o niečo vyššie, by si človek pomyslel všeličo. Pravda je však taká, že sú to Teutulovci, otec a syn, zakladatelia jednej z veľmi úspešných fabrík na motorky v USA, a to nie hocijakej, fabriky na "čopre" alebo ak chcete "choppers".

Pred časom som ovládačom blúdil v spleti televíznych kanálov a po nekonečnom šťuk - šťuk ma konečne zaujalo niečo, čo som nedokázal spočiatku identifikovať. Seriál pripomínajúci reality show, ale niečím zvláštny, pretože ukazoval dômyselnú a neraz neľahkú prácu tímu ľudí, ktorí si jedného krásneho dňa povedali, že budú stavať motorky, tak ako sa im to páči a nič ich neodradí, ak si k tomu primyslíme klasické otcovské hádky so synom, obvykle o maličkosti a pridáme televízne kamery, rodinný podnik Teutulovcov je na svete.

Samotná myšlienka zriadiť fabriku na čopre sa zrodila kedysi dávno, keď otec Paul senior vlastnil železiarstvo a popri občas niečo vytvoril. Príchodom syna Paula juniora ako talentovaného návrhára sa sen premenil na skutočnosť a OCC, teda Orange County Choppers boli na svete. Dnes je súčasťou fabriky aj predajňa motoriek a doplnkov.

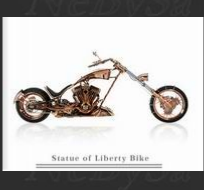

Ale čo sa vlastne v samotnej šou deje ? No odpoveď je jednoduchá, stavajú sa motorky a to nie len podľa uváženia rodiny, ale presne na mieru zákazníkovi. Tak vznikli priamo pred očami televíznych divákov motorky ako Socha slobody, Čierna vdova, NY Jets, či motorka požiarnikov. Čo je na každej z nich krásne je ich jedinečnosť a hlavne čo najväčšia snaha napodobniť originál alebo ho aspoň verne kopírovať. Veď posúďte sami...

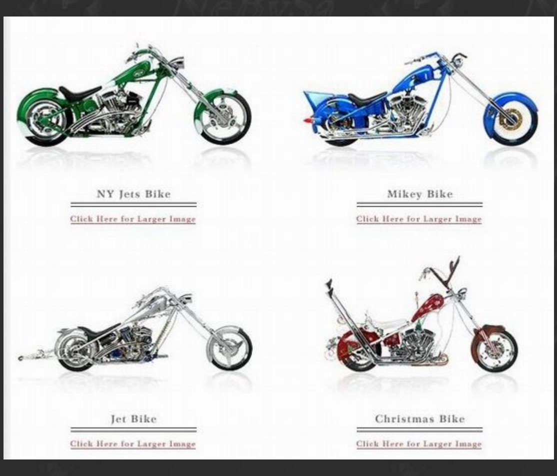

Čo dodať na záver, práca v rodinnom kruhu prospieva, a tak Paul senior a junior, spolu s Mikeom a mnohými ďalšími pomocníkmi už dnes pracujú na ďalších skvelých "čoproch". Vrelo odporúčam stránku www.orangecountychoppers.com alebo kto má možnosť, tak Discovery channel.

Michal Milata

"pozvánka"

Štefánka, láska moja

Bratislava zažíva v posledných rokoch vážne zmeny. Asi najväčšmi to bežný človek postrehne na zariadeniach gastronomického charakteru, teda reštauráciách, kaviarňach, či moderných puboch. Staré zanikajú, rekonštruujú sa do nových podôb a prichádzajú nové. Dlho však nášmu mestu chýbalo niečo, čo bolo pred dlhými desaťročiami bežnou súčasťou Bratislavy, a to príjemná kaviareň viedenského typu s nezameniteľnou atmosférou zašlých čias.

Nevtieravá hudba v pozadí, ako stvorená na dlhé diskusie, úctivý personál a samozrejme výborná káva a všetko, čo s tým súvisí. Práve spomínané som tento víkend objavil v kedysi chýrnej a dlhé roky znetvorenej kaviarni Štefánka. Kedysi mi dedko, ešte ako malému rozprával príbehy, keď celé dni s láskou presedeli práve tu, pri cigaretke a káve. Dlho som nerozumel týmto slovám, ale všetko sa zmenilo práve pred nedávnom. Chváli ju Boris Filan, chvália ju viacerí, rád by som aj ja, respektíve by som všetkých spoluobyvateľov a návštevníkov mesta pozval, aby prišli ochutnaj aspoň kúsok tejto krásnej atmosféry starého Prešporka, dnešnej Bratislavy. Zoberte deti, zoberte sa len tak vo dvojici, stojí to za to. Druhú takú som už dávno v Bratislave nenašiel. Medzi špecialitky patrí napríklad veľmi nápaditá šatňa pri vchode alebo už v našom meste skoro "vyhynutá" čerstvá klasická šľahačka do kávy, či horúcej čokolády. Čo na záver viac dodať, "Štefánka, láska moja"...

Michal Milata

Kde ju nájsť ???

Kaviareň **Štefánka**,
na rohu ulice Palisády a Hodžovho námestia, pri Prezidentskom paláci, Bratislava

"napísali ste nám"

Elánovský príbeh

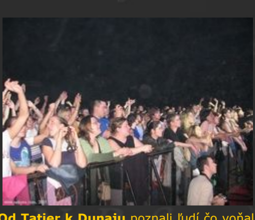

Popri našich vlastných nápadoch a článkoch, či rozhovoroch, nás vždy veľmi poteší, ak môžeme NeBySu obohatiť aj o príspevok od Vás, čitateľov. Inšpirácii sa medze nekladú, veď za každým napísaným riadkom sa môže skrývať príbeh - niekedy dokonca aj elánovský:

Prvá láska, keď sme sa hrali na **kaskadéra**, dookola **vymyslenej**, ba možno **bosorke** spievali, že **nie sme zlí**, keď sme pri stanovačke ako najlepší **kamaráti** spievali tej svojej **kráľovnej bielych tenisiek** o **zanedbanom sexe** a popri tom rozmýšľali o **tanečniciach z Lúčnice**, dávali si **nula bodov**, že najväčšia **kočka** bude na **stužkovej** len naša, aj keď bola **slobodná**.
Od Tatier k Dunaju poznali ľudí čo voňali **človečinou,** uzatvárali sa s nimi do **Ôsmeho svetadiela** a každý druhý deň vyhlasovali **amnestiu na neveru**, boli stále **zaľúbení**, v mysli nosili **nebezpečný náklad**, **aj keď bez peňazí** v núdzi dávali **rabaka**, rodičia nám stále zdôrazňovali, že sme ešte len **mláďatá**, no my si aj tak mysleli, že sme ten **Netvor z čiernej hviezdy** a každému hovorili že: **Neviem byť sám**....Od žien počúvali, **že im je ľúto** za našou láskou, **tisíc a jeden krát** im vraveli, že **"Čaba neblázni"**, boli **superuvoľnení**, citovo naviazaní na **sestričku z Kramárov**, na **hodine slovenčiny** prebrali sme čo sú city a ako **zaľúbený chlapec** sme mysleli na svoju **Vodu čo nás drží nad vodou** - **Lásku moju**...

Tretím okom pripadali ľuďom ako **Tuláci v podchodoch**, ktorých domovom je **ulica**, no my sme stále **čakali lásku** a rozmýšľali o tom, ako prišiel **Van Gogh o ucho** a v **roku rodiny** prosili **pani Lótovú** o trošku strpenia. Náš **pestrý život** je **originál** a **ja viem**, že prináša **riziko**.

Telo si robí čo chce a takto prebieha naša **Detektívka**, **Jedenáste prikázanie** sľubuje, že tie **Žúrové fotky** si **105x** pozrieme, lebo si vieme zrátať **dve a dve** a náš kamarát **Fero** nám ukáže ďalšie **striptízové blues** pri ktorom sa budeme tváriť ako ten **Opičák**!

Ver mi, že sme ako tie **Valiace sa kamene**, **Teraz alebo nikdy** kričali **Zastavte kolotoč**, s **Vyplazeným jazykom** považovali **Neveru** za **Zabudnuté**, vždy, keď sme rozmýšľali **Ešte ktorej zavoláme?**, bol zapnutý len **Odkazovač** a tak sme **Netrpezliví**, hľadali tie **Neviditeľné dievčatá**, a považovali to za **Málo šialené** Pri otázkach **Čo je? Čo je? Čo chceš?** chceli počuť len to staré známe **Dám ti**, a potom pri poriadnej **Depke** spievali **Alkohol víťazííí**...

Náš **Gitarista** hral, že to nie je len **Film pre pamätníkov**, s **Ančou** robili **Kompromisy**, no ako **Kamaráti** všetci bez zábran spievali **Elááán, Eláááán**...

Michal Hybský

"myšlienka mesiaca"

Dnes máme ešte malý náskok
Pred vážnou tvárou plnou vrások
Každý z nás musí len chcieť

Dnes máme všetky krásne práva
Dnes máme šancu brať aj dávať
Kým máš krídla, tak leť

Ak nie hneď - potom nie

(Netrpezliví - Boris Filan)

Použitie materiálov z tohto dokumentu je bez súhlasu autorov zakázané.
P & C Mišovia 2006. misovia@nebysa.com, www.nebysa.com